

Sari Essayah 50

Su 19.2. klo 13-16 Lapinlahden Portaanpään kristillisellä kansanopistolla. Tilaisuudessa kuullaan samalla Nina Åströmin konsertti.

Ilmoittaudu Sarin syntymäpäiville:

www.kd.fi/sariessayah50v

Päivänsankari toivoo mahdolliset muistamiset Fidan kummilapsityölle Fida International ry, pankkiyhteys: FI41 228 718 0000 5256, viite: 3 2100 6000 0002

Teksti: KRISTIINA KUNNAS

SARIN ELÄMÄN PYLVÄÄT

Kasvaminen lapsuudenperheessä, jossa oli kehitysvammainen. – Äitini kertoo, että kun aikuisen kokoinen Liisa-sisko tuli polskimaan käsipohjaa lastenaltaaseen, kiukustuneena kimmahdin toljottaville lapsille, että mitä te siinä katsotte, Liisa haluaa uida, niin kuin kaikki muutkin.

Urheilu kasvatti omatoimisuuteen, pitkäjänteisyyteen ja tavoitteellisuuteen. – Siinä oppi voittamisen lisäksi myös häviämään ja näkemään rajansa.

Uskoontulo Vaasassa opiskeluaikana. – Tärkein elämän arvoja muokannut asia.

Perhe. – Avioliitto ja lasten syntymät sekä lasten varhaislapsuusikä ovat selvästi merkityksellisimpiä asioita elämässäni. Olemme myös paljon erillään, mutta jo lapsuuskodissa opin, että voimme olla todella läheisiä, vaikka emme joka päivä kylkimyöryä menisikään. Perheenä pyrimme tekemään vuosittain matkan – tänä vuonna se jää kesään, koska keväällä ovat vaalit ja Nooran ylioppilaskirjoitukset.

Kutsumuksen toteuttaminen. – Toivon pitkää ikää ja saavani elää niin kauan, että näen omat lapsenlapseni. Haluaisin elää sellaista rauhallista ja sävyisää elämä, mistä Isossa Kirjassa puhutaan. Kaikkein suurin asia on toteuttaa elämässäni kutsumukseni. Ihminen on onnellisimmillaan kun toimii Jumalan suunnitelman ja kutsumuksen mukaan.

– Tullessani opiskeluaikana uskon ymmärsin syvästi, että elämän tosi onnellisuus tulee siitä, että on Jumalan armollisessa suunnitelmassa, toteuttaa sitä kutsumusta, jonka on Häneltä saanut, sanoo 50-vuotisjuhliiaan helmikuussa viettävä Sari Essayah.

Sari Essayah'lla vain yksi lahjatoive:

Että lähtisit ehdokkaaksi

Sari Essayah kieltää potevansa minkäänlaista ikäkriisiä.

- En ole oikeastaan koskaan kokenut mitään kriisejä. Olen ajatellut, että aika aikaansa kutakin, hän itse nauraa.

Hän listaa elämänsä taitekohdiksi urheilu-uran lopettamisen, työelämään siirtymisen ja politiikkaan lähtemisen.

- Näissä isoissa murroksissa ajankäyttö on rajusti muuttunut. Oma elämänasenteeni on kuitenkin ollut sellainen, että niin kuuluu ollakin. Ei elämä muutenkaan pysy staattisena.

Hän ei lähesty muutoksia kriisin kautta.

- Enemmän ajattelen, että nyt on taas uusi vaihe, ja asiat asettuvat sen mukaan.

Kun Sari Miriam syntyi helmikuuisena päivänä 1967, oli äidillä työpaikka Etelä-Savon puolella Haukivuorella. Sieltä pienelle tummasilmälle ei ehtinyt jäädä muistikuvia, sillä pian pieni perhe muutti Lapinlahdelle. Siitä muodostui Sarin kotikunta, ja sinne hän on palannut myös maailmalta. Sekä pysynyt Lapinlahden Vedon tyttönä.

Äiti ja marokkolainen isä olivat jo ajautuneet erilleen. Sarin lapsuudenperheeseen kuuluivat arkena mummo ja kehitysvammainen Liisa-sisko. Äiti tuli aina viikonlopuiksi kotiin Iisalmesta, jossa hänellä oli opettajantyö.

Sarin sosiaalisuuden ja ihmisläheisyyden kehittyminen varhaislapsuudessa oli väistämätöntä. Mummo hoiti val-

tion puhelinkeskusta ja tuvan yhdessä nurkassa oli yleisöpuhelin.

- **Se** tietysti rajoitti mummon elämänpöytä, sillä hänen oli pakko olla melko lailla kotosalla tai pihapiirissä. Puheluita tehtiin ani harvoin huvikseen, vaan ne olivat tärkeitä ja usein vakavia, soitettiin lääkäreitä, poliisia ja virkamiestä.

- **Minulle** oli aivan luonnollista, että ihmisiä kävi kaiken aikaa toimittamassa asioita. Niinpä opin jo pienestä olemaan ihmisten kanssa.

Liikuntakipinä syttyi koulussa. Jo ekalla luokalla järjestetyissä koulujen välisissä hiihtokisoissa tuli palkinto. Lusikat jakoi sen ajan mestarihiihtäjä Juhani Repo. Lusikkalaatikossa oli hänen nimikirjoituksensa.

Todellisen voittamisen makuun Sari pääsi kolmasluokkalaisena.

- Voitin maastajuoksukisassa neljäsluokkalaiset pojat. Sen hienompaa voittonurmaa saa hakea!

Tässä vaiheessa elämää ei vielä tiedetty, että Sarista tulisi maailman huippukävelijä, joka osallistuisi lukuisiin olympialaisiin ja arvokisoihin. Ei osattu vielä ennustaa, että jonain päivänä kotituomisina olisivat maailmanmestaruus ja euroopanmestaruus 10 kilometrin kävelystä.

Mutta luonne alkoi olla nykyisenlainen. Sen, minkä Sari päättää, hän pitää. Vastuuntunto leimaa hänen sitoumuksiinsa ja tekemisiään.

- En niinkään ole elänyt muiden odotusten ja tavoitteiden mukaan, vaan laittanut itselleni omat rimat.

Omat rimat ovat poikkeuksesta olleet kovin korkeat. Sisäinen kunnianhimo ja omat tavoitteet ovat ajaneet häntä.

- Toki ulkopuoleltakin tullut tunnustus kannustaa, mutta eniten olen kilpaillut itseni kanssa.

- **Murrosiästä** muistan, että jos olin saavuttanut mestaruuden, mutta aika ei ollut mielestäni riittävän hyvä, nolostuin, jos paikallislehti nosti mestaruuden esiin kissankokoisella kuvalla.

Jo lapsesta lähtien hän hoiti urheiluharrastuksensa yksin. Pakkasi reppunsa, teki eväät, piti aikatauluistaan huolen. Kenenkään ei tarvinnut murehtia, oliko hän muistanut piikkarinsa.

Kaiken urheiluun menevän ajan lisäksi Sari antoi itseään myös muille harrastuksille. Hän oli ohjaajana kerhoissa ja leireillä, luokan puheenjohtajana, oppilaskunnan toiminnassa, toisen oppilaan tukioppilaana. Harrastuksiin hän kulki pyörällä - siitäkin tuli hyvää pohjakuntoa, kun kotoa kirkonkylälle oli kahdeksan kilometriä.

Vastuunkanto on rakentunut sisään Sarin perusluonteeseen.

Tämän historian valossa on ymmärrettävää, että Kristillisdemokraatteja nyt johtava puheenjohtaja toivoo omalta väeltään vahvempaa sitoutumista.

– Olemme aina tehneet isot päätökset yhdessä Sarin kanssa, vaikka haluankin olla poissa parrasvaloista, sanoo taustalla pysyttelevä aviomies Robert Knapp.

Onko voittamaan tottuneelle entiselle huippu-urheilijalle raskasta, että puolueen kannatusluku matelee alhaalla eikä uusi puheenjohtaja omasta suosiostaan huolimatta ole pystynyt nostamaan sitä?

- Ei ole vain yhtä tekijää, jolla saisimme kannatusharppauksen aikaan. Mutta yksi asia kuntavaaleissa on ihan selvä: mitä enemmän meillä on ehdokkaita, sitä enemmän voimme voittaa - ja päinvastoin.

- Myönnän, että minun on ollut vaikea ymmärtää sitä, että kaikki jäsenet eivät lähde vastuunkantamiseen. Omasta taustastani ja valinnoistani johtuen minun on vaikea ymmärtää perusteluita ja sitä, että osaa jäsenistä ei millään saa vedettyä mukaan vaalien ehdokkaiksi.

Sari Essayah kannustaa siihen, ettei oman mukavuudenhalunsa tai harrastusten vuoksi jättäisi laittamatta itseään likoon.

– Puoluetyössä kuten urheilussakin tarvitaan perustyötä ja rutiinia, muuten ei synny tulosta.

Hänellä on vain yksi ainoa lahjoitusehdokas syntymäpäivälleen.

– Mitään en niin toivo kuin että puolueen jäsenistöstä mahdollisimman moni tulisi ehdokkaaksi.

– Kevyesti pystyisimme saamaan vaalivoiton sillä, että jokainen ehdokas saisi rekrytoitua mukaan toisen ehdokkaan.

- Ei pidä laittaa rimaa liian korkealle eikä suhtautua siihen haudanvakavasti. Mutta näin saisimme tuettua kristillistä ihmiskuvaa ja arvojamme. Pitää uskaltaa heittäytyä. Minulla ei ollut mitään ongelmaa lähteä mukaan katsomaan, miten menee. Ei ole pakko voittaa - voi myös auttaa muita voittamaan.

– Minäkin sain ekoissa kuntavaaleissani 16 ääntä, Sari nauraa.

- Ajattelen, että olisimme voittoisia “Kaksi pientä elefanttia” -laulun mukaisesti. “Pyysivät he mukaan yhden kaverin.”

Lapinlahden Vedon tyttö Sari hoiti urheiluharrastuksensa pikkutyöstä lähtien itse. Kenenkään ei tarvinnut murehtia, oliko hän muistanut piikkarinsa.